

Patiënten als inspiratie en klankbord

COLUMNS

Richard de Boer

Drachten | ‘Uitgerold en wel is de huid een tweetal vierkante meters groot tapijt’, schrijft Christiaan Bakker in het voorwoord van zijn zojuist verschenen boek *Tot op de huid*, waarin zijn columns voor het *Friesch Dagblad* zijn gebundeld.

‘Als kleine jongen had ik nooit kunnen bedenken dat ik mij – nu ik volwassen ben – dagelijks bezighoud met het onderhoud aan en de reparatie van dit kleed van cellen’, gaat de tekst verder.

Toch is Bakker als dermatoloog in het Drachtster ziekenhuis Nij Smellinghe dag in dag uit met huidproblemen bezig en schrijft hij er met regelmaat levendige columns over in het *Friesch Dagblad*. „Ik ben me er tijdens een consult altijd wel van bewust of er in een bepaald voorval een verhaal zit waar ik wat mee kan”, zegt Bakker. „Het doel van mijn columns is altijd om mensen met een kwinkslag iets bij te brengen over de huid. We zijn doorgaans niet zo bezig met onze huid, maar die is zich constant aan het vernieuwen. De huid is net als de Sagrada Familia in Barcelona, een bouwwerk waar maar aan doorgebouwd wordt en dat nooit af komt.”

Thematische hoofdstukken

Zijn eerste zorgcolumn in het *Friesch Dagblad* schreef Bakker in januari 2017, toen hij de pen overnam van chirurg Martijn Möllers. Een selectie uit de afgelopen jaren is nu in boekvorm terug te lezen, verdeeld over thematische hoofdstukken. „Elke leeftijdscategorie heeft zijn eigen boek aan dermatologische problemen, die samenhangen met de kwaliteit van je huid, hoe die is opge-

Dermatoloog Christiaan Bakker van ziekenhuis Nij Smellinghe. Foto: Jilmer Postma

Tot op de huid.
Christiaan Bakker.
Uitgeverij Elikser,
18 euro

bouwd, hoeveel talg die aanmaakt, of er bouwfoutjes zijn geweest aan het begin van je leven, of hormonale invloeden, zoals acné in de pubertijd, of haaruitval op latere leeftijd. Aan huidkanker heb ik een apart hoofdstuk gewijd en tot slot ontkom ik niet aan een stukje over het virus dat ons nu parten speelt.”

Op zijn werk en zijn columns heeft de coronaperiode een duidelijke weerslag gehad. „Patiënten zijn voor mij zowel een inspiratie als een klankbord. Dat maakte het tijdens de lockdowns wel lastiger om columns te schrijven, want toen kwam ik minder patiënten tegen. Zo zagen we in de eerste twee coronagolven veel minder mensen met kwaadaardige moedervlekken. Waar je nor-

maal een stuk of twintig zag, waren dat er ineens een of twee. Op een gegeven moment kwamen er mensen langs met huidplekken die substantieel groter waren, omdat ze langer met huidkanker hadden rondgelopen.”

De verhalen in het *Friesch Dagblad* scheppen voor Bakker een sterkere verbinding met zijn patiënten. „Het levert altijd interactie op. Soms brengt een patiënt een uitgeknipte column mee, of stelt er vragen over. Soms heb ik dagen dat ik het met meerdere patiënten over mijn laatste column heb. Dat houdt me scherp. Zo weet ik of het goed gelukt is om een verhaal voor het voetlicht te brengen, en of mensen er iets van opsteken.”